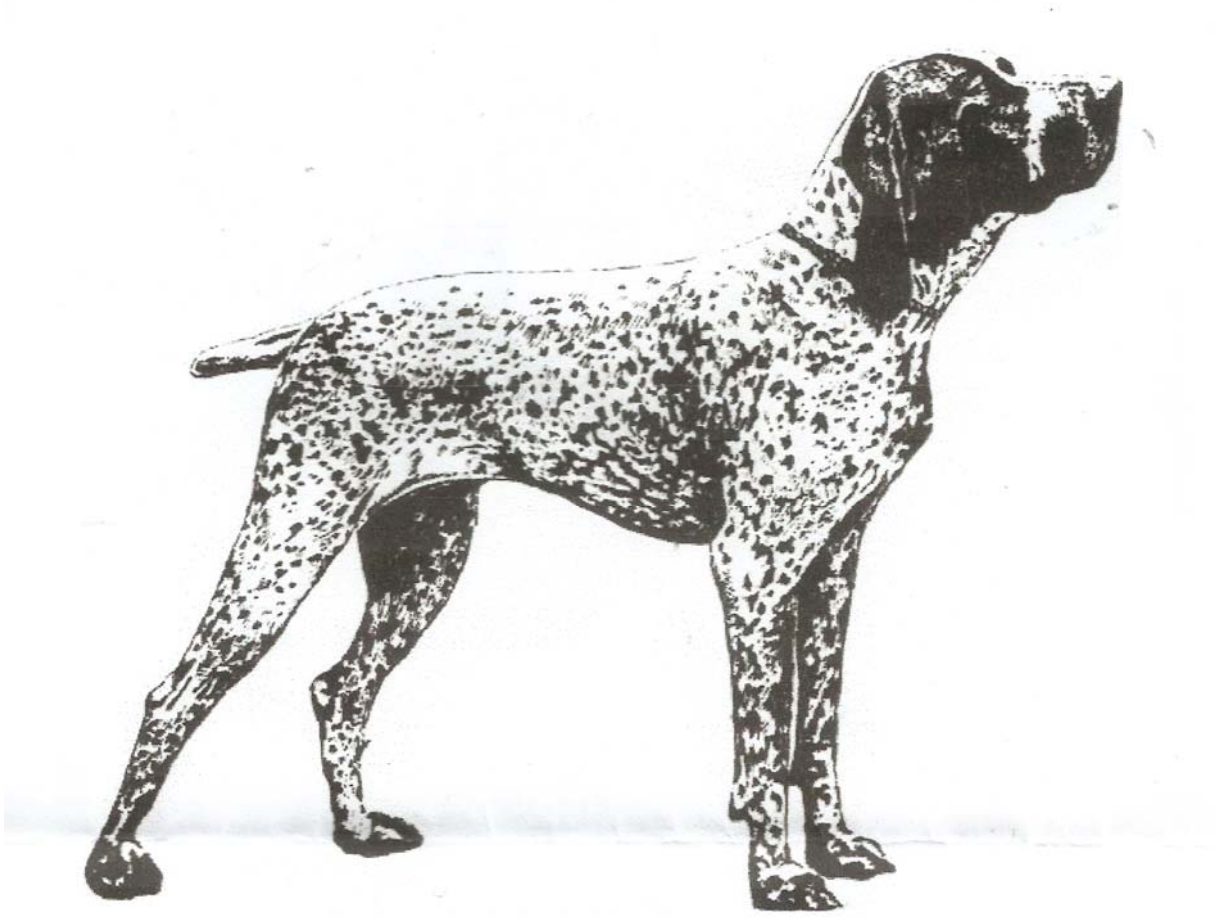

Auvergnéský ohař
(Braque d'Auvergne)

Tato ilustrace nemusí nutně zobrazovat ideální příklad představitele plemene.

Standard F:C:I: č. 180 / 02.04:2004/ F

Původ: Francie

Datum zveřejnění platného standardu: 24.03.2004

Použití: ohař (stavěcí pes)

Klasifikace F.C.I.: skupina 7 stavěcí psi (ohaři)
Sekce 1.1 stavěcí psi kontinentální krátkosrstí
S pracovní zkouškou

Krátký výtah z historie:

Auvergnéský ohař je velmi starobylá rasa, která se vyskytuje již více jak dvě století v oblasti Cantal. Její původ vychází ze stejných kořenů, jako u ostatních krátkosrstých stavěčů, je to produkt selektivního chovu, jehož se účastnili Maltézští rytíři. Plemeno bylo vyšlechtěno lovci pro jejich potřebu, je to plemeno s velmi typickou identitou, k níž přispívá také jeho zbarvení.

Celkový vzhled:

Středního vzrůstu, kompaktní; Je to pes silný, se silnou kostrou, aniž by byl přehnaně těžký, zachovávající si brakoidní typ, s lehkým pohybem a působící elegantně, k čemuž přispívá jeho zbarvení a harmoničnost jeho proporcí. Jeho tělesná stavba mu umožňuje prostorný a pružný pohyb, kterým může pracovat po celý den i v těch nejobtížnějších terénech.

Důležité proporce:

- Tělo: délka těla (od předního bodu lopatky až k sedacímu hrbolu) je přibližně stejná, jako výška v kohoutku. Výška hrudníku (hloubka) = polovině výšky v kohoutku.
- Hlava: délka nosní partie je o něco menší či stejná jako délka mozkovny.

Použití/ povaha:

Je to pes jemný, velmi přátelský, inteligentní a učenlivý. Jeho výcvik je založen především na rozvíjení jeho vrozených schopností. Jeho čich je velmi jemný. Velmi dobře se přizpůsobuje životu v rodině.

Hlava:

Část mozková:

Linie mozkovny a nosního hřbetu: jsou lehce rozbíhavé směrem dopředu (typické pro brakoidy). Hlava je dlouhá, ve správných proporcích vzhledem k tělu, u fen poněkud lehčí. Při pohledu shora se tvar mozkovny blíží oválu. Týlní hrbol je málo výrazný. Šířka v oblasti očnic je stejná, jako délka mozkovny.

Nadočnicové oblouky: výrazné;

Stop: středně výrazný;

Část obličejová:

Nos: je vždy černý, dost velký, lesklý, s dobře otevřenými nozdrami. Jeho horní linie je v prodloužené linii nosního hřbetu.

Čenichová (nosní) partie: její délka se blíží délce mozkovny. Nosní hřbet je rovný.

Pysky: jsou dosti vyvinuté. Horní pysk překrývá spodní. Koutky jsou patrné, netvoří však záhyb (kapsu). Při pohledu z profilu dávají pysky nosní partii hranatý tvar.

Čelisti: silné, stejně dlouhé. Zuby silné. Skus nůžkový nebo klešťový.

Oči: spíše velké, oválné, tmavě oříškové, dobře umístěné v očních jamkách, mají výraz živý, milý a přátelský. Oční víčka jsou dobře pigmentovaná, spojivky nejsou viditelné.

Uši: jsou zavěšené spíše vzadu. Jsou nasazené ve výši spojnice, kterou tvoří horní linie nosního hřbetu a očí. Když něco upoutá psovu pozornost, může uši pozvednout až k této linii. Závěs se mírně stáčí směrem dovnitř, není však ani sočený, ani plochý, ucho je pružné a má saténovou texturu. Jeho konec je mírně zaoblený. Natáhneme-li ucho dopředu, dosahuje až ke kořeni nosu, nepřesahuje však jeho konec.

Krk: Je spíše delší, dobře uložený mezi lopatkami, lehce klenutý. Je na něm patrný mírný lalok. Jeho délka je téměř stejná, jako délka hlavy.

Tělo:

Hřbetní linie: pevná, rovná.

Kohoutek: je zřetelný.

Hřbet: úzký, plochý a krátký. Obratlové trny nejsou patrné.

Bedra: pevně spojená s hřbetem, jsou široká, zvláště u fen, velmi mírně klenutá.

Zád: šikmá (se hřbetní linií svírá úhel 35°), kyčelní výstupky jsou viditelné.

Hrudník: dlouhý s hluboký, dosahující až k loketnímu kloubu. V části transversální má formu oválnou (jako vejce), je dobře klenutý, bez zlomu ve spodní partii.

Spodní linie: směrem k břichu se mírně zvedá, břicho není vtažené. Slabiny jsou hluboké, málo vtažené, spojené s kyčlemi.

Ocas: je nasazen dost vysoko. Musí být nesen horizontálně. Ke špičce se zužuje, není příliš tenký. Krátí se na délku 15 – 20 cm. Je-li nekrácený, dosahuje k hlezennímu kloubu, aniž by jej přesahoval.

Končetiny:

Jsou postaveny v ose těla.

Přední končetiny: přímé.

Lopatka: silná, dobře osvalená, mající dost prostoru pro pohyb. Je šikmá, s horizontálou svírá úhel 45°.

Loket: leží ose těla.

Přední noha: je silná a dlouhá, svalnatá a rovná.

Carpus: silný, bez rachitických změn.

Metacarpus: krátký, při pohledu z profilu mírně šikmý.

Zadní končetiny: Dobře zaúhlené, pohybují se paralelně.

Stehna: svalnatá.

Hlezna: suchá a dobře modelovaná (s patrnou sítí šlach).

Metatarsus: krátký a nikdy slabý.

Tlapy: o něco delší, než „kočičí“, o něco kratší, než „zaječí“. Nevytáčejí se ani ven, ani dovnitř. Drápy jsou silné a krátké; polštářky jsou tvrdé a odolné. Prsty jsou sevřené.

Pohyb: krok střední amplitudy, ale v pružném rytmu, který dovoluje psovi jeho všeobecně známou odolnost. Jeho obvyklý lovecký pohyb je střední cval, pravidelný a lehce houpavý.

Kůže: dost jemná, spíše volnější, ne však příliš volná.

Vzhled:

Srst: krátká, nepříliš jemná, nikdy tvrdá, lesklá.

Zbarvení: černé s bílým stříkáním různé intenzity. Podle rozdílnosti stříkání rozeznáváme dva typy: stříkaný nebo šedavý (podle našich zvyklostí se přikláním k označení : stříkaný a modrý bělouš).

Tato barevná rozdílnost nemůže sloužit k rozhodování při hodnocení jedinců stejné kvality.

Hlava: musí být černá, dává se přednost tomu, je li maska rozdělena bílou lysinkou, dosahující až na hlavu. Může pokrývat i laterální části čenichové partie. Ucho bílé a stříkané nebo jedna strana hlavy bílá a stříkaná nemohou být považovány za chybu.

Výška:

Výška v kohoutku: (pro obě pohlaví je tolerance +2 cm a – 1 cm)

Psi: 57 – 63 cm

Feny: 53 – 59 cm

Chyby: všechny odchylky od výše řečeného musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

- Linie nosního hřbetu a mozkovny rovnoběžné
- Hlava příliš široká v oblasti očí
- Viditelné spojivky

Těžké vady:

- Linie mozkovny a nosního hřbetu sbíhavé (dopředu)
- Nosní hřbet konkávní či konvexní
- Ucho nasazené příliš vysoko, příliš krátké, ploché, stočené do vývrtky
- Pysky volné (větrné), příliš krátké, nosní partie špičatá
- Příliš úzká sternální partie

Vylučující vady:

Povaha:

- Pes agresivní nebo bázlivý

Hlava:

- Chybějící typ brakoida
- Předkus nebo podkus, přesahující 1 cm mezi řadami řezáků
- Absence PM1 je tolerována
- Vylučující je chybění 2 dalších premolárů (PM2 – PM3) nebo každého dalšího zubu, včetně PM4.
- Entropium nebo ektropium nebo stopy po chirurgickém zákroku, korigujícím tuto vadu.

Končetiny:

- Přítomnost paspárků nebo stopy po jejich odstranění

Zbarvení:

- Celý bílý nebo celý černý
- Absence stříkání
- Náznaky pálení nebo odstín „pečeného chleba“ (plavý).
- Depigmentace nosní houby
- Depigmentace víček
- Žluté oko (dravčí). Nestejně zbarvené oči.

Výška:

- Jedinec, vybočující z hranic, stanovených standardem včetně tolerance.

Všichni psi, u nichž budou jasně patrné anomálie fyzického vývoje, musí být diskvalifikováni.

NB: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.

Tento standard vstupuje v platnost od počátku září 2004.